

ΤΟ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ

91

Στα νότια όρια της ναχίας του Διδυμοτείχου αναφέρεται το όρος Εφντάμ. Στα 1485 αναφέρονται τα χωριά Eminuddin, Hekim, Kara-Musa και Kor-Umud και περί το 1560 τα χωριά: Kayacik, Ak-Alan

,
Hallac

-
Murad

,
Cekirdeklu

,
Akic

-
Alan

,
Balci

-
Yolu

Τα δύο πρώτα υποθέτουμε ότι ταυτίζονται με τα γνωστά μας σημερινά Κυριακή και Beloroliane

, το τελευταίο ευρισκόμενο σήμερα εντός της Βουλγαρίας

²⁷

. Στα 1527 συναντάμε τη

Hamza

, οικισμό με αμπέλια και το χωριό

Kurt

(μεταγενέστερο Κουρτοχώρι).

Γύρω στα 1400 απαλλάσσονται φόρων από τον σουλτάνο Βαγιαζήτ Γιλντιρίμ τα χωριά

Sulemis

,
Pranki

,
Saruhan

και

Sofular

Mehmedi

ως βακούφια περατάρηδων για την εξυπηρέτηση του Διδυμο-τειχου. Τα δύο πρώτα από τα χωριά αυτά είναι επακριβώς ταυτισμένα με τα ευρισκόμενα λίγα χιλιόμετρα ανατολικά του Διδυμοτείχου και επί του ποταμού Έβρου, Μικροχώρι και Πραγγί. Σε ό,τι αφορά το

Βρυσικά το 15ο αιώνα

Συντάχθηκε από τον/την Administrator

Πέμπτη, 29 Ιανουάριος 2009 21:53 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 02 Μάρτιος 2010 09:07

Σοφουλάρ Μεχμεντί πιθανότερα ταυτίζεται με έναν βορειότερα ευρισκόμενο οικισμό, κοντά στο σημερινό Σοφικό, ενώ υπάρχει η μικρή πιθανότητα να πρόκειται για το σημερινό Σουφλί, το οποίο βρίσκεται 27 χλμ. νοτίως του Διδυμοτείχου. Την ίδια περίπου περίοδο βρίσκουμε τα χωριά του

Timurtas

Bey

,

Karun

και

Saru

-

Yakublu

.

Σημαντική είναι η αναφορά των βακουφικών, απαλλαγμένων φόρων χωριών της συζύγου του Ζαγανός Πασά,

Fatma

Hatun

με πληθυσμό χριστιανικό, του Βιργαροχωρίου (

Virgaro

-

hori

) και (Γκ)υδροχωρίου (

Gidro

-

hori

). Ετσι λύνεται το θέμα της ονομασίας του Ελληνοχωρίου, το οποίο δίχως να έχει βουλγαρικό πληθυσμό ήταν γνωστό ως

Bulgar

-

koy

, ενώ το δεύτερο χωριό μπορεί να είναι το Τσεσνέ-Καράμπουναρ τα σημερινά

Βρυσικά. Τα δύο χωριά είχαν μαζί στα 1528 μόνο 2 μουσουλμανικά έναντι 172

χριστιανικών νοικοκυριών, που μοιράζονταν περίπου από μισά στο καθένα, ήταν δηλαδή από τους σημαντικούς αγροτικούς οικισμούς της περιοχής

. Ακόμη, με το

Zagnos

bey

συνδέονται τα χωριά

Azizlu

ή

Yaraklu

. Επίσης, στην κατοχή της

Gil

§

ah

Hatun

Βρυσικά το 15ο αιώνα

Συντάχθηκε από τον/την Administrator

Πέμπτη, 29 Ιανουάριος 2009 21:53 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 02 Μάρτιος 2010 09:07

, συζύγου του Μωάμεθ Β' του Πορθητή, βρισκόταν το μικτό χωριό

Sigircalu

ή

Balaban

. Χριστιανοί, επίσης, κατοικούσαν αποκλειστικά σε οικισμούς-δερβένια στα νότια και νοτιοδυτικά του Διδυμοτείχου, όπως το Οπάν-Καρά-μπουνάρ ή το

Taru

Buki

και ήταν απαλλαγμένοι από έκτακτους φόρους, ενώ δεν ξέρουμε πού ακριβώς βρισκόταν το Qayalu

Kilise

ή η «Εκκλησία του Βράχου», στη δεξιά όχθη του Ερυθροποτάμου.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει ακόμη η αναφορά 12 παλαιών χωριών τα οποία αποτελούν βακούφια, του-λάχιστον από το 1492. Αυτά είναι τα

Kara

-

Ishaklu

, μικρό χωριό με μικτό, κυρίως χριστιανικό πληθυσμό (μάλλον το Ισαάκιο), τα μικτά χωριά Olgar

,

Salih

και

Lulu

και το καθαρά χριστιανικό χωριό

Akrmar

(μάλλον το σημερινό Ασπρονέρι). Επίσης τα μουσουλμανικά χωριά

Karaca

-

Halil

(το σημερινό Ελα-φοχώρι-Δάφνη και κεφαλοχώρι, βακούφι του Μουράτ

A

'),

Elmalu

,

Kivirciklu

,

Mustafalu

,

Bayhocalu

,

Helvacı

,

Helvacı

-

I

ku

Βρυσικά το 15ο αιώνα

Συντάχθηκε από τον/την Administrator

Πέμπτη, 29 Ιανουάριος 2009 21:53 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 02 Μάρτιος 2010 09:07

Λ

uk

και

Antablu

(ή

Anteblii

). Πρώιμο, από την εποχή του Μουράτ Α, είναι το χωριό

Yah

§

i

Fakih

το οποίο παραχωρείται από το σουλτάνο στον πατέρα του Μπαμπά στα 1375 (πράγμα που δείχνει ότι πιθανώς ήταν βυζαντινό) και το βρίσκουμε αργότερα ως

Haci

Fakih

(ή

Haci

Dani

Λ

ment

). Τέλος, στα 1546 αναφέρονται τα εξής χωριά της ναχίας του Διδυμοτείχου:

E

Λ

eroni

,

Atala

,

Karapun

;

ek

, όλα τους βακουφικά της σουλτάνας

Fatima

Hatun

, τα

Ogilpa

Λ

a

,

Hizirca

,

Yalma

, βακούφια των §

eyh

Huseyin

και §

eyh

Βρυσικά το 15ο αιώνα

Συντάχθηκε από τον/την Administrator

Πέμπτη, 29 Ιανουάριος 2009 21:53 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 02 Μάρτιος 2010 09:07

Hasan

, και τέλος, τα

Kadi

και

Korucu

, δηλαδή κατά πάσα πιθανότητα τα σημερινά γειτονικά χωριά Μάνη και Καρωτή.

Το Διδυμότειχο κατά τον 16^ο αιώνα:

Κατά την περίοδο αναπτύσσονται νέα ή εξελίσσονται παλαιά μεγάλα εμπορικά κέντρα και βαθμιαία επιβάλλεται η ανάπτυξη του οθωμανικού στοιχείου στον πολεοδομικό και κατασκευαστικό τομέα, ενώ ταυτοχρόνως αυξάνεται ο αριθμός των τούρκικων μαχαλάδων και ο πληθυσμός τους. Ο 16

ος

αιώνας σημαδεύεται επίσης από μία σημαντική συνολική αύξηση του πληθυσμού και μάλιστα των πόλεων της Ευρώπης και της βορειοανατολικής Μικράς Ασίας, όπως επίσης και μία συνεχή ανάπτυξη η οποία οφείλεται τόσο στην πολιτική της Υψηλής Πύλης όσο και στη γενικότερη εξέλιξη των οικονομικών όρων και συνθηκών. Οι ίδιοι οι Τούρκοι μελετητές παραθέτουν λεπτομερή στοιχεία, σύμφωνα με τα οποία κατά την περίοδο 1520-30 στο Πασά σαντζάκι, δηλαδή στην

27.

Τα κείμενα από το βιβλίο του αθανάσιου γουριδίδη [Διδυμότειχο μια άγνωστη πρωτεύουσα](#)